
Arunachala Pancharatna Varttikam

अरुणालपञ्चरत्नवार्तिकम्

Document Information

Text title : Arunachala Pancharatnam with Varttika

File name : aruAchalapancharatnavArttikam.itx

Category : pancharatna, shiva, ramaNa-maharShi

Location : doc_shiva

Author : Shri Ramana Maharshi; varttikam by K.Lakshmana Sharma('WHO')

Transliterated by : Sunder Hattangadi

Proofread by : Sunder Hattangadi

Description-comments : Hymn of 5 verses, with commentary. Ramanashrama publication

Acknowledge-Permission: Sri V.S. Ramanan, President, Sri Ramanasramam sriramanamaharshi.org

Latest update : June 13, 2024

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

June 13, 2024

sanskritdocuments.org

Arunachala Pancharatna Varttikam

अरुणायलपञ्चरत्नवार्तिकम्

मङ्गलम्

सख्यिन्मात्रस्वभावाय नित्यमुक्ताय शम्भवे ।
रमणायाम्नाथाय नमो भगवते सदा ॥ १ ॥

ग्रन्थावतरणम्

तेनारुणायलाभ्यस्य स्वस्वरूपस्य पञ्चभिः ।
श्लोकैः कृता नुतिस्तस्याः कथिते लघुवार्तिकम् ॥ २ ॥

माण्डूक्योद्धितमद्वैतं तुर्याभ्यं निष्प्रपञ्चकम् ।
ससाधनं स्तुतावस्थामात्मतत्त्वं प्रपञ्च्यते ॥ ३ ॥

प्रामाण्यं युज्यते ह्यस्य यतो वक्त्यत्र सद्गुरुः ।
नित्यानुभूतमात्मीयं तत्त्वं शिवमनामयम् ॥ ४ ॥

वेदेन गुरुवाक्यानां प्रामाण्यं मन्यतां जनः ।
मन्यामहे तु वेदानां प्रामाण्यं गुरुवाक्यतः ॥ ५ ॥

स्वस्वरूपे तुरीयाभ्ये स्थितो यस्स भवेद्गुरुः ।
उपदेशस्तदीयो यस्सा स्याद्गुपनिषत्परा ॥ ६ ॥

विधाय प्रायशो वादान् प्रामाण्याद्भयसां गुरोः ।
सिद्धान्ता भवे सङ्गृह्य दीयन्ते ह्यत्र वार्तिके ॥ ७ ॥

प्रथमश्लोकः

करुणापूर्णासुधाब्धे

कवलितघनविश्वरूप किरणवत्या ।

अरुणायलपरमात्म-

न्नरुणो भव चित्तकञ्जसुविकासाय ॥

karuna - grace; apurna - overflowing fullness; sudha - ambrosia; abdhe - O ocean; kabalita - is swallowed; ghana - solid; viceva - universe; rupa - form; kirana - rays; avalya by series; arunachala - O Arunachala; paramatman - supreme spirit, supreme self; arunah - sun; 5bhava - be; chitta - mind; kañja - lotus; su - good, auspicious, well (i.e. complete or full); vikasaya - for the blossoming. O ocean of ambrosia, the overflowing fullness of grace! O Arunachala, supreme spirit, by [whose] series of rays the solid form of the universe is swallowed! Be the sun for the complete blossoming of [my] mind-lotus.

प्रथमश्लोकस्यानुवादः

कृपासुधाभ्युद्येऽरुणायल प्रबोधभास्कर
स्वचित्स्वरूपतेजसा निगीर्णसर्वलोकक ।
दृढम्बुजतकोशकप्रकुल्लताविधायिनीं
प्रभां निजं प्रसार्य लोस्तमो विनाशयान्तरम् ॥

O Sea of the Nectar of Grace, Arunachala, Sun of Pure Consciousness swallowing up (like darkness) all the worlds by your Light of Consciousness, destroy the darkness within by spreading Thy Light which makes the bud of the Heart-lotus full-blown.

वार्तिकम्

दृढम्बुजविकासाय प्रथमे प्रार्थ्यते शुभा ।
तत्कृपास्वीयभक्तानां तत्स्वरूपत्वसिद्धये ।
अत्रैव निष्प्रपञ्चत्वं दिश्यते य परात्मनः ॥ ८ ॥
अडमित्यभिलस्थान्तर्भानं यत् परमात्मनः ।
करुणेत्युच्यते सैव नाद्वैते विद्धिया यतः ॥ ९ ॥
करुणायाः स्वरूपत्वमिष्टं न गुणता विभोः ।
उच्यते निर्गुणत्वं छि वेदान्तैः परमात्मनः ॥ १० ॥
तया गृहीता ये भक्ताः प्रेमिणो वा विचारिणः ।
स्वरूपानुभवस्तेषां ध्रुवो ज्यज्ञाननाशतः ॥ ११ ॥
निष्प्रपञ्चकमद्वैतं तुर्यं सत्यमिति स्फुटम् ।
जगत्कलनस्योक्त्या पूर्वार्थिं गुरुणोच्यते ॥ १२ ॥
अधिष्ठानतया तस्य विश्वस्थारोपितत्वतः ।
सत्यत्वमस्ति तस्यैव न तु विश्वस्य कर्त्तव्यत् ॥ १३ ॥

कुरुते ह्यसद्येवासत् करुणा परमात्मनः ।
 नान्यत् किञ्चन कर्तव्यं सत्य आत्मा स अथेव हि ॥ १४ ॥
 संविद्भानुरसावात्मा यद्भासा मायिकं जगत् ।
 नीयते नाशमत्यन्तं तमो भासा यथा रवेः ॥ १५ ॥
 असद्येव तमो यद्भत् सत्यवद्भुज्यतेऽबुधैः ।
 असत्यैव तथा माया सकार्या सत्यवन्मता ॥ १६ ॥
 यथाऽसत्त्वात् तमो भासा कबलीङ्कियते रवेः ।
 सकार्या य तथा माया कबलीङ्कियते चिता ॥ १७ ॥
 स अथेव शिष्यते तुर्ये विद्यानन्दोऽद्वितीयकः ।
 न ज्ञो न जगत् किञ्चित् तद्द्वयं य भूषा किल ॥ १८ ॥

द्वितीयश्लोकः

त्वय्यरुणायल सर्वं
 भूत्वा स्थित्वा प्रलीनमेतच्चित्रम् ।
 वृद्धमित्यात्मतया
 नृत्यसि भोस्ते वदन्ति वृद्धयं नाम ॥

tvayi - in you; arunachala - O Arunachala; sarvam - all; bhutva - having come into existence; sthitva - having been sustained; pralinam - is destroyed; etat - this; chitram - picture; hridi - in the heart; aham - 'I'; iti - as; atmataya - as self, as spirit; nrityasi - you dance; bhoh - O [a form of address, linked to the word 'arunachala' in the first line]; te - to you; vadanti - they say; hridayam - heart; nama - name.

O Arunachala! In you all this picture comes into existence, is sustained, and is destroyed. You dance in the heart as self (or spirit) as 'I', [and hence] they say 'heart' is name to you.

द्वितीयश्लोका-नुवादः

उद्येति वर्तते प्रलीयतेऽपिलं जगच्चलं
 त्वयि प्रकाशवत्पटे यथैव चित्रसन्ततिः ।
 अलन्तयाऽऽत्मरूपतोऽपि नृत्यसि स्वयं वृद्धि
 वदन्त्यतो वृद्धाप्यकं भवन्तमेककं परम् ॥

In Thee arises, remains and vanishes all this moving world like a succession of the pictures on a lighted screen. Thou also dancest in the Heart as the Real Self as 'I'. Therefore, (the wise) speak of Thee, the One Supreme Being, as having the name Heart.

वार्तिकम्

बहवः प्रतिबध्यन्ते मन्वानाः सदृष्टं जगत् ।
 आत्मनाशपदं डेयिदृष्टं मत्वा य बिभ्यति ।
 शङ्काद्भयनिरासाय द्वितीयश्लोक ईरितः ॥ १९ ॥
 तटस्थलक्षणं यात्र दृश्यते परमात्मनः ।
 स्वरूपलक्षणं यापि शुद्धं भाक्तिविवृद्धये ॥ २० ॥
 स्वतः सत्यं जगन्मत्वा तस्याधिष्ठानमव्ययम् ।
 न पश्यत्यविवेकीति तत्तत्त्वमुपदृश्यते ॥ २१ ॥
 श्रुवेशौ विषयाश्चेति त्रितयं जगदाप्यकम् ।
 आरोपितमिदं सर्वमधिष्ठाने यिदात्मनि ॥ २२ ॥
 स्वरूपं जगतः सत्यं सख्यिदात्मैव डेवलः ।
 अतोऽन्वेषेण लब्धव्यो विडायेदं स भवेत् ॥ २३ ॥
 दृश्यते जगदित्येतत् तत्सत्तां नैव साधयेत् ।
 अधिष्ठानं किमप्यस्तीत्येतदेव हि साधितम् ॥ २४ ॥
 प्रतीयते यथा यद्यत् तत् तथेत्यप्रमाणाकम् ।
 वैज्ञानिकजनैश्चापि स्पष्टमेतन्निरूपितम् ॥ २५ ॥
 बहिर्भूतया ते तु भेदज्ञानपरायणाः ।
 न स्वं वेदितुमिच्छन्ति ज्ञानं तेषामतो मृषा ॥ २६ ॥
 साक्षात्कृतमधिष्ठानं जगतो येन बोधतः ।
 प्रमाणीकृत्य तद्वाक्यं तथा निष्ठां लभेमहि ॥ २७ ॥
 अधिष्ठानसदृष्टं निर्विशेषं निरंशकम् ।
 जगद्रूपतया भाति मनोव्यापारमात्रतः ॥ २८ ॥
 मन भवे स्वयं माया याऽन्यथा कुरुते परम् ।
 ज्ञायतां तदृष्टं स्पष्टं सुमौ जगदभानतः ॥ २९ ॥

उदेति वर्तते तस्मिन् लीयते चाभिलं यतः ।
 स अवेवात्मा ततः सर्वं श्रुवेशौ विषया अपि ॥ ३० ॥
 मायाकार्यमिदं यस्मात् डेवलोऽसावविद्धियः ।
 नानेन बाध्यते किञ्चित् पटश्चित्राग्निना यथा ॥ ३१ ॥
 तदाभासमयं येदं स अवेव परमार्थतः ।
 यदेवाद्यन्तयोरेतन्मध्ये येदं तदेव छि ॥ ३२ ॥
 विश्वं विवेकदृष्टयैवं स्वात्मनि प्रविलापयेत् ।
 प्रविलापनदृष्ट्या छि स्वान्वेषणक्षमं मनः ॥ ३३ ॥
 स्वान्वेषणस्थ यात्रैव प्रकार उपदिश्यते ।
 तेन स्वरूपेऽवस्थानं जगद्भ्रमविनाशतः ॥ ३४ ॥
 तटस्थलक्षणं दृष्टमेवं तस्य परात्मनः ।
 स्वरूपलक्षणं तत्र सूचितं योपलक्ष्यते ॥ ३५ ॥
 स्वरूपं तत् स्फुटीकुर्वन् शिवस्य परमात्मनः ।
 तस्यैवात्मत्वमस्माकं दर्शयत्यतिशोभनम् ॥ ३६ ॥
 आत्मत्वेनाभिलस्यान्तरुडमित्यनिशं स्वयम् ।
 भात्यसौ नान्य आत्माऽस्ति स्वरूपं तदिदं विभोः ॥ ३७ ॥
 नृत्यसीति पदेनात्र दृष्टाऽऽनन्दस्वरूपता ।
 आत्मभूतस्य तुर्यस्य तदसंसारिताऽऽत्मनः ॥ ३८ ॥
 स्वयैव मायया देवो विमोक्षित एव स्वयम् ।
 भ्रमतीवात्र संसारे मायाऽसौ न तु विद्यते ॥ ३९ ॥
 अर्थाद्व्यावर्तनं चापि देहादीनामनात्मनाम् ।
 कृतमेवेत्यतस्तेषु जलयादात्मत्वभावनाम् ॥ ४० ॥
 सर्वे वयं स अवेव स्मो न देहा नापि देहिनः ।
 नाज्ञानं न य संसार एत्येषा परमार्थता ॥ ४१ ॥
 मनः कल्पयते देहान् श्रुवांश्च विषयानडो ।
 जाग्रत्यपि यथा स्वप्ने मायैषा मन अवेव छि ॥ ४२ ॥
 शुद्धसिद्धूप आत्मैव सत्यो नान्यस्ततः शिवः ।
 अेष वेदान्तसिद्धान्त उक्तः स्वीयानुभूतितः ॥ ४३ ॥

प्रेष्ठ आत्मैव सर्वेषां तदर्थमितरत् प्रियम् ।
 अत आनन्दरूपत्वमात्मनो गम्यते स्फुटम् ॥ ४४ ॥
 तदानन्दकला अेव ज्यानन्दा लौडिकाः स्मृताः ।
 आत्मलाभसमो नास्तीत्यत अेवोच्यते बृषैः ॥ ४५ ॥
 अडिर्भुप्तत्वडानाय दृश्यते दृष्टि तत्स्थितिः ।
 अन्तर्भुप्ततया ज्येव साधने सम्प्रवर्तनम् ॥ ४६ ॥
 परमार्थतया त्वेष परमो दृद्यं स्वयम् ।
 सर्वाधारस्य सत्यस्य मिथ्यैवाधारकल्पना ॥ ४७ ॥

तृतीयश्लोकः

अडमिति कुत आयाती-
 त्यन्विष्यान्तः प्रविष्टयाऽत्यमलधिया ।
 अवगम्य स्वं रुपं
 शाम्यत्यरुणायल त्वयि नदीवाब्धौ ॥

aham - 'I'; iti - as; kutah - from where; ayati - does it come; iti - thus; anvishya — having sought; antah - within; pravishtaya - having entered; ati - very; amala - blemishless; dhiya — by mind; avagamya - having known; svam - one's own; rupam - form; ceamyati - becomes still; arunachala - O Arunachala; tvayi - in you; nadi - river; iva - like; abdhau - in the ocean.

O Arunachala! By a very blemishless mind having sought thus, From where does it come as 'I?', having entered within, and having known one's own form, one becomes still in you, like a river in the ocean.

तृतीयश्लोकस्यानुवादः

उदेत्यडं कुतस्स अेष द्यतीव शुद्धया
 धिया दृष्टि प्रविष्टया विमृग्य तत्त्वमात्मनः ।
 अवैति येच्छिदात्मकं भवन्तमात्मरूपतो
 नदीव सङ्गताऽम्बुधिं त्वयि प्रशान्तिमेति धीः ॥

Searching for the Truth of oneself, with the exceedingly pure mind diving into the Heart to find Whence arises this I, if one has the Experience of Thee as the Self who

is Pure Consciousness, then the mind becomes forever still in Thee like the river that has joined the ocean.

वार्तिकम्

ज्ञात्वैवमात्मलाभाय यतमानस्य सिद्धये ।
 ऋजुमार्गस्तृतीयेन विस्पष्टमुपदिश्यते ॥ ४८ ॥

आभासमात्रो ज्ञोऽयं विज्जडग्रन्थिरुपकः ।
 तस्थिदंशनिदानं तु भवत्यात्मा परः स्वयम् ॥ ४९ ॥

छित्वा जडांशं देहादि शिष्टां चैतन्यरूपिणीम् ।
 शुद्धाहन्तां समादाय तन्मूलं स्वं गवेषयेत् ॥ ५० ॥

निमज्जेत् सलिले लब्धुं मग्नं वस्तु यथा तथा ।
 अहन्तामूलमन्विष्यन् निमज्जेत् साधको ष्टुदि ॥ ५१ ॥

स्वामिनो गन्धमादाय यथा श्चा तं गवेषयेत् ।
 शुद्धाहन्तां तथाऽऽदाय धीः स्वमूलं गवेषयेत् ॥ ५२ ॥

गवेषणे स्थिरीभूतं मनो विशति ष्टुदुडाम् ।
 तदा भायात् स्वभासाऽऽत्मा शाभ्येऽपि मनोऽन्ततः ॥ ५३ ॥

मनोनाशाऽपार्थक्यं स्वतः सिद्धं प्रकाशते ।
 मनःकृतो हि भेदोऽयं द्वयोर्ब्रह्मात्मनोरिह ॥ ५४ ॥

धृष्टमन्वेषणात् स्वस्य तत्त्वस्य ष्टुदि मज्जनम् ।
 साधनं परमं मुक्तेर्विचार एति चोच्यते ॥ ५५ ॥

अत्यन्तैक्यमनावृत्तिं दर्शयिष्यन्नतो गुरुः ।
 नदीं दृष्टान्तयत्यब्धिं गत्वा तद्रूपतां गताम् ॥ ५६ ॥

आत्मानुभूतिरेषैव मुक्तिरित्यभिधीयते ।
 सत्या स्थितिः परं धाम कैवल्यं सज्जा स्थितिः ॥ ५७ ॥

स्वज्ञानममृतत्वं य मौनं निर्भयतेत्युत ।
 स्थितिमेतां परां तुर्यां शंसन्ति बलुघा ब्रुधाः ॥ ५८ ॥

आत्मा तु ज्ञेयतां नैति तुर्ये ज्ञाताऽपि नास्ति हि ।
 ज्ञानाज्ञानविनिर्मुक्त आत्मा ज्ञानस्वरूपकः ॥ ५९ ॥

ज्ञेयज्ञातुविछिनोऽसावात्मा भवति केवलः ।

अनात्मन्यात्मधीनाशः स्वात्मज्ञानमितीर्यते ॥ ६० ॥

नष्टे यस्य विचारेण मनो लृष्टि निमज्जनात् ।

आत्मैव स हि नात्मज्ञो ब्रह्मैव ब्रह्मविन्नहि ॥ ६१ ॥

ब्रह्मब्रह्मज्ञयोर्बेदं मनवानः पारमार्थिकम् ।

मिथ्याग्रहेण तेनैव प्रतिबध्येत साधकः ॥ ६२ ॥

ज्ञानाद्धिमुक्तिरित्युक्तेर्ज्ञानमित्यर्थ एव हि ।

न ज्ञानं कारणां मुक्तेर्मुक्तिर्ज्ञानकलं य न ॥ ६३ ॥

आत्मनः सङ्गा मुक्तिः स्वरूपं ज्ञानमात्मनः ।

स मुक्तिर्नित्यसिद्धैव स्वयमेव स्वकारणम् ।

व्यावहारिकदृष्ट्या तु ज्ञानान्मुक्तिरितीर्यते ॥ ६४ ॥

न वक्तुं नापि मन्तुं वा शक्यमेतत् परं पदम् ।

मौनव्याख्याननिर्देश्यं वेद्यं य स्वानुभूतितः ॥ ६५ ॥

न वक्ता न य मन्ता वा तत्र कश्चन शिष्यते ।

अत एतत् पदं तुर्यं मौनमित्यभिधीयते ॥ ६६ ॥

वायोऽपि मनसा साकं निवर्तन्ते यतोऽद्वयात् ।

अनुभूय तमानन्दं न बिभेति कुतश्चन ॥ ६७ ॥

यत्रास्ति भेदविज्ञानं नाभीतिस्तत्र कर्षित्यत् ।

एति य श्रूयते यस्मात् तुर्यमेवालयं पदम् ॥ ६८ ॥

स्वस्वरूपपरिज्ञानात् कथमैक्यं परात्मना ।

एति प्रश्नो निराधार ऐक्यं स्वाभाविकं यतः ॥ ६९ ॥

अत्रोक्तेन विचारेण लब्धैषा परमा गतिः ।

नान्यथा लभ्यते सेयमिति वेदान्तनिर्णयः ॥ ७० ॥

एव हिष्टः स अवार्थो नदीदृष्टान्तयोजनात् ।

अन्यत्रानेकधा यापि स्पष्टं भगवता सताम् ॥ ७१ ॥

नोपासनेन योगेन पुण्यैर्वाऽपि य कर्मभिः ।

लभ्येतेदं पदं तुर्यमित्येवं य प्रदर्शितम् ॥ ७२ ॥

मिथ्येयं श्रुवता यावन्न लुप्येत विचारणात् ।

तावत् संसारनिर्माक्षो न भवेत् किल दृष्टिनाम् ॥ ७३ ॥

श्रुत्वमादिभो धर्मः कर्तृत्वाद्यास्तदाश्रयाः ।
 श्रुत्वाऽऽरोपिता पूर्वं कर्तृत्वाद्यास्ततः परम् ।
 श्रुत्वनाशे सर्वेषां नाशोऽतः सलज्जा स्थितिः ॥ ७४ ॥
 सर्वधर्मपरित्यागो यो गीतासु विधीयते ।
 कर्तृत्वादिक्रान्तं स श्रुत्वत्यागपूर्वकम् ॥ ७५ ॥
 सर्वधर्मपरित्यागो श्रुत्वत्याग एव हि ।
 अत्यागे श्रुत्वायास्तु त्यक्तो धर्मो न कश्चन ॥ ७६ ॥
 एत्यूपनिषदं स्वास्थ्यं परमं पदमव्ययम् ।
 अत्रोपदिष्टं द्रष्टव्यमद्वैतं तुर्यनामकम् ॥ ७७ ॥
 ऋजुमार्गमिमं हित्वा यरन्त्यन्यपथा तु ये ।
 कालेन परमं धाम यान्ति ते हृन्निमज्जनात् ॥ ७८ ॥

यतुर्थश्लोकः

त्यक्त्वा विषयं बाह्यं
 रुद्धप्राणेन रुद्धमनसाऽन्तस्तत्त्वाम् ।
 ध्यायन्पश्यति योगी
 दीधितिमरुणायल त्वयि महीयं ते ॥ ४ ॥

tyaktva - having given up; vishayam - objects; bahyam - external; ruddha - restrained;
 pranena - by the breath; ruddha - restrained; manasa - by the mind; antah - within; tvam -
 you; dhyayan - having meditated; pacyati - sees; yogi - yogi; didhitim - light; arunachala –
 O Arunachala; tvayi - in you; mahiyam - are exalted; te - they.

O Arunachala! Having given up external objects and having meditated upon you
 within by a mind restrained by the restrained breath, the yogi sees the light. They are
 exalted in you.

यतुर्थश्लोकस्यानुवादः

विषय बाह्यवस्तु वायुरोधनात्मनो ङडा-
 निरुध्य योगगस्मरन् भवन्तमेव सर्वदा ।
 मडिन्नि लीनधीः प्रले क्षणेन मोदते भृशं
 अथोत्थितस्स वासनेन येतसा तु संसरेत् ॥

Giving up external objects and quelling the mind by force - by stilling of the breath - and ever meditating on Thee, the Yogi, with his mind merged in Thy Glory, sees the Light (of Consciousness) and is very happy for the time being. But, getting out (of the State) with the mind and it's Vasanas (tendencies toward the world), he returns to Relativity.

वार्तिकम्

शिष्येते यतमानौ द्वौ योगी प्रेमी परात्मनि ।

यतुर्थे योगिनं वक्ति प्रेमिणं पञ्चमे गुरुः ॥ ७९ ॥

तत्र योगी उठाद्गुध्वा प्राणायामेन मानसम् ।

शिष्योतिर्वीक्षां लब्ध्वा तदानीं मोदते भृशम् ॥ ८० ॥

मनोरोधो उठात् सिद्धो न स्थिरो भविता क्वचित् ।

लीनमेव मनस्तिष्ठेत् सवासनमथोदियात् ॥ ८१ ॥

मनोनाशेन मुक्तिर्छि न लयेन कदाचन ।

लीनं छि पुनरायाति नष्टं नैवोदियात् पुनः ।

अनाशान्मनसो योगी श्रुत्वं न जडाति छि ॥ ८२ ॥

स्फुटीकर्तुमिमं भेदं मनसो लयनाशयोः ।

गुरुर्वक्ति पुरावृत्तां कथां कस्यापि योगिनः ॥ ८३ ॥

समाधेर्व्युत्थितो योगी पिपासार्हितमानसः ।

शिष्यमादिश्य तीर्थाय समाधिं प्राविशत् पुनः ॥ ८४ ॥

ययुः शतानि वर्षाणां व्युत्थितोऽभूत् ततः परम् ।

जलाथप्रेषितं शिष्यं वेगेनाथ स्मरंस्तदा ।

उवाचोच्चैश्च भोस्तीर्थं किमानीतं त्वयेत्यसौ ॥ ८५ ॥

पिपासावासनायुक्तं मनो लीनं ह्यभूश्चिरम् ।

उदियाय य वेगेन समाधेर्व्युत्थितस्य छि ।

अनाशान्मनसो ज्येवं वेगेन स्मृतिरुद्रता ॥ ८६ ॥

मडिम्नि रमते योगी न स्वप्नं प्रपद्यते ।

धृत्युक्त्या योगिनो भोगो दिश्यते न तु भोक्षाणम् ॥ ८७ ॥

अल्पमध्यन्तरं कृत्वा भयमेतीति य श्रुतेः ।

नाभयं विन्दते योगीत्ययमर्थो निरूपितः ॥ ८८ ॥

विना विवेकमत्रोक्तं स्वशक्त्या च उठेन च ।

यतमानो हि द्विष्टोऽत्र न तु सर्वोऽपि योगगः ॥ ८८ ॥

यावत्र सज्जते सोऽयं विद्यारेऽडङ्कृतिं त्यजन् ।

परं वा शरणं याति तावन्नायं विमुच्यते ॥ ९० ॥

पञ्चमश्लोकः

त्वय्यर्पितमनसा त्वां

पश्यन्सर्वं तवाकृतितया सततम् ।

भजतेऽनन्यप्रीत्या

स जयतरुणायल त्वयि सुप्ते मग्नः ॥ ५ ॥

tvayi - in you; arpita - surrendered; manasa - by mind; tvam - you; pacyan - seeing; sarvam - all, everything; tava - your; akrititaya - as form; satatam - always; bhajate - who worships; ananya - otherless; pritya - by love; sah - he; jayati - triumphs; arunachala - O Arunachala; tvayi - in you; sukhe - in bliss; magnah - having drowned

O Arunachala! Seeing you by mind surrendered in you, he who by otherless love always worships everything as your form, triumphs having drowned in bliss in you.

पञ्चश्लोकस्यानुवादः

त्वदर्पितेन येतसाऽनुरक्तमानसस्त्वयि

त्वदाकृतित्वतोऽपिलं जगत्समीक्ष्य सर्वदा ।

अनन्यभक्तियोगातो भजन्सुप्ताम्बुधौ त्वयि

निमग्नधीर्जयत्यसौ स उत्तमो हि योगिषु ॥

He that loves Thee, having his mind absorbed in Thee, ever seeing all the world as forms of Thee, and cherishing Thee with undivided love, excels (all other yogis), being merged in Thee, the Sea of Bliss. He is indeed the best of yogis.

वार्तिकम्

अतो विशिष्यते प्रेमी तदर्पितमनाः सदा ।

विस्मृत्य स्वं च तत्प्रेम्णा वीक्षते तन्मयं जगत् ॥ ९१ ॥

" यो मां पश्यति सर्वत्र सर्वं च मयि पश्यति ।

तस्याहं न प्रणश्यामि स य मे न प्रणश्यति ॥ ८२ ॥

योगिनामपि सर्वेषां मद्गतेनान्तरात्मना ।
श्रद्धावान् भजते यो मां स मे युक्ततमो मतः ॥

इति गीतासु सन्दिष्टं पारम्यं प्रेमिणः किल ॥ ८३ ॥

पश्यंस्तं स सदा प्रेष्ठं तदानन्दे निमग्नधीः ।
मुक्तप्रायो ह्यसौ कालान्मुक्तिमात्यन्तिकीं व्रजेत् ॥ ८४ ॥

भक्तियोगेन लभ्येत परस्मिन् प्रेम शोभनम् ।
उक्ता भागवते भक्तिर्नवधा श्रवणादिका ।
प्रपत्तिर्नवमा तत्तु परस्मै स्वनिवेदनम् ॥ ८५ ॥

दैवी ह्येषा गुणमयी मम माया दुरत्यया ।
भामेव ये प्रपद्यन्ते मायामेतां तरन्ति ते ॥

इत्युपायः प्रपत्तिर्हि मायामोक्षाय दिश्यते ॥ ८६ ॥

मायया विषयेष्वेव प्रीतिः सञ्जायते नृणाम् ।
प्रपन्नो मायया मुक्तः परस्मिन् प्रेमवान् भवेत् ॥ ८७ ॥

अतः परस्मिन् कर्तव्या भक्तिः परमशोभना ।
आत्मत्वेन पृथक्त्वेन कथञ्चित् परमं भजेत् ॥ ८८ ॥

भजनात् प्रेमिणे सञ्जाते पार्थक्यं संसते चिरात् ।
अभेदः शिष्यते सत्ये एवं भक्तः कृती भवेत् ॥ ८९ ॥

प्रेमवाञ्छयतीत्युक्त्या योगिभ्योऽसौ विशिष्यते ।
अतो विचारे नो येद्धीरिच्छेत् प्रेमणाऽऽमुमीश्वरम् ॥ १०० ॥

स्तोत्रसमुदायार्थः

न हि ज्ञानेन सदृशं पवित्रमिह विद्यते ।
इति पूर्वोक्तमेवार्थमिव दर्शयति स्वयम् ॥ १०१ ॥

वृद्ध इत्युच्यते ज्ञानी प्रेमी बाल इतीर्यते ।
अहङ्कारपरीतात्मा योगी प्रोक्तो युवेति य ॥ १०२ ॥

अत्र यौवनमेवाद्यं ततो बालत्ववृद्धते ।
साहङ्कारत्वमेवाद्यौ निरहङ्कारता परा ।

योगाद्भक्तिस्ततः प्रेम ततो ज्ञानमिति क्वमः ॥ १०३ ॥

उत्तमो भवति ज्ञानी निकृष्टो योगतत्परः ।

मध्यमो भवति प्रेमी तेषामेवं बिदा मता ॥ १०४ ॥

भोक्षकारणसामग्र्यां भक्तिरेव गरीयसी ।

भक्तिप्रकारे सर्वस्मिन् विचारः परमोत्तमः ॥ १०५ ॥

विचारेणान्नतां याति परमस्य स्वयं हृदि ।

विचारी परमो भक्तो ज्ञात्वैवं स्वं विचारयन् ॥ १०६ ॥

विचारेणैव सम्पूर्णा परस्मै स्वनिवेदनम् ।

विचारेणान्नतामेत्य न ततो बिधते यतः ॥ १०७ ॥

मङ्गलम्

ध्वरो गुरुरात्मेति मूर्तिभेदविभाजिने ।

परस्मै रमणाय्याय पञ्चरत्नकृते नमः ॥ १०८ ॥

इति शिवम्

In another Ashram publication, there is an addition of another verse (as below) one of Ganapati Muni's disciples, Daivarata, wrote a Tamil verse and colophon in praise of the stotra.

Maharshi translated this in Sanskrit. The original pancharatna was composed by Maharshi in Tamil and also translated by him into Sanskrit.

अेतद् रमण मङ्घर्षेर्दर्शनमरुणायलस्य देवगिरा ।

पञ्चकमार्यागीतौ रत्नं त्विदमौपनिषदं हि ॥

इति श्री पाराशर्यस्य भगवतो मङ्घर्षेराचार्य

रमणस्य दर्शनमरुणायलपञ्चरत्नम् ॥

Encoded and proofread by Sunder Hattangadi

This work is published by Sri Ramanasramam www.sriramanamaharshi.org

It has been approved to be posted on sanskritdocuments.org

by permission of Sri V.S. Ramanan, President, Sri Ramanasramam.

——
Arunachala Pancharatna Varttikam
pdf was typeset on June 13, 2024
——

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

